

Μάνα τζαι Παναΐα μου, ειρήνη να μας φέρεις....

Ποτέ μου δεν κατάλαβα,
δεν ξέρω τι σημαίνει.
Με τόση βαρβαρότητα
Θεέ μου, τι μας περιμένει

Κόσμος απλός τζαι τίμιος
εζιούσε στα χωρκά του
με κόπους τζ' αναστεναμούς
να ζήσει τα παιθικά του

Τούτη γιαγιά που έκλεεν
ελάλεν για τον Πόντο
μα το στομάσχην της χολή
της φκέναν κόμππο κόμππο.

Η μάνα της τους έσασεν
να φάσειν τζαι να πιούσειν
αντάμα με το τζίρη της
τζη Τούρτζοι να χαρούσειν

Όμως στο νου τους είχασιν
κακό σκοπό να κάμουν
τζαι μόλις εσουρούπωνεν
σπαθικά ήτουν να φκάλουν

Σκοτώσαν τον πατέρα της
τζαι τζίνοι τρομαγμένοι
βουρήσασειν για να σωθούν
πολλά φοϊτσασμένοι

Άλλους μες τις εκκλησιές
μπουλούκια τους εβάλλαν
φωθκιάν τους εδιούσασειν
τζαι κρούζαν μες το κλάμαν

Παρπατητούς μερόνυκτα
τους έπαιρναν ακόμα
εγύρναν που την ποστασχιάν
τζαπλόθασειν στο χώμα.

Απού το μίσος το πολύ
για την ορθοδοξία
του Έλληνα να σβήσουσειν
κάθε λοΐς αξία.

Με τον πατέρα μου εγώ
θκιαβάζω ιστορία
τζαι με θωρεί τζαι τον θωρώ,
γεμάτοι απορία.

Μέσα ακούουντε φωνές
στα φύλλα τα σχισμένα
τζαι μόλις τα τελειώσουμεν
εμπάντα μουσχεμένα.

Ποπτέ μου δεν κατάλαβα
δεν ξέρω τι συμβαίνει,
με τόση βαρβαρότητα
Θεέ μου, τι μας περιμένει.

Μάνα τζαι Παναία μου
λιπίθουμας που ξέρεις,
που πόνο τζαι μαρτύριο
ειρήνη να μας φέρεις....

Μαριάμ Χαρή

Ε' τάξη

Μετάφραση από την κυπριακή διάλεκτο

Μάνα και Παναγία μου, ειρήνη να μας φέρεις....

Ποτέ μου δεν κατάλαβα
δεν ξέρω τι σημαίνει.
Με τόση βαρβαρότητα
Θεέ μου, τι μας περιμένει

Κόσμος απλός και τίμιος
ζούσε στα χωριά του
με κόπους και αναστεναγμούς
να ζήσει τα παιδιά του.

Τούτη η γιαγιά που έκλαιγε
έλεγε για τον Πόντο
μα το στομάχι της χολή
της βγαίνουν κόμπο κόμπο

Η μάνα της τους έβαλε
να φάνε και να πιούνε
μαζί με το πατέρα της
κι Τούρκοι να χαρούνε.

Όμως στο νου τους είχανε
κακό σκοπό να κάνουν
κι όταν θα βράδιαζε
σπαθιά είχαν να βγάλουν.

Σκότωσαν τον πατέρα της
και εκείνοι τρομαγμένοι,
τρέξανε για να σωθούν
αφάνταστα φοβισμένοι.

Άλλους μέσα στις εκκλησίες
μαζεμένους τους εβάζαν
φωτιά τους ανάβανε
και καίγονταν μέσα στο κλάμα.

Περπατητούς μερόνυχτα
τους έπαιρναν ακόμα,
γέρνανε από την εξάντληση
και πέφτανε στο χώμα.

Από το μίσος το πολύ
για την ορθοδοξία
του Έλληνα να σβήσουνε
με κάθε τρόπο την αξία.

Με τον πατέρα μου εγώ
διαβάζω ιστορία
και με κοιτά και των κοιτώ,
γεμάτοι απορία.

Μέσα ακούγονται φωνές
στα φύλλα τα σχισμένα
και μόλις τα τελειώνουμε
είναι πάντα τους βρεγμένα.

Ποτέ μου δεν κατάλαβα
δεν ξέρω τι συμβαίνει,
με τόση βαρβαρότητα
Θεέ μου, τι μας περιμένει.

Μάνα και Παναγία μου
λυπήσου μας που ξέρεις
από πόνο και μαρτύριο
ειρήνη να μας φέρεις....

Μαριάμ Χαρή
Ε' τάξη